Creatorul de iluzii

On Noiembrie 17, 2009

Sporește-ți puterea de convingere și de influență, fără să cazi în capcana iluziilor pe care le creezi.

Păstrez cu grijă în bibliotecă o carte foarte veche, a cărei învelitoare trainică din fibră de palmier este cusută cu ață roșie. Ţin foarte mult la ea. Este singura mea legătură cu autorul ei, un om care va rămâne veșnic în inima fiecărei persoane care a fost prezentă la spectacolele sale, în slăbiciunea și în puterea fiecăreia dintre ele. Nu știu prea multe lucruri despre el. Pentru că nu a povestit niciodată nimic despre sine sau despre trecutul său. Şi a descurajat orice tentativă de incursiune în viața lui. Nu am reușit nici măcar să-i aflu numele, puțini cred că îl cunosc, pentru că a dorit și a știut să-și păstreze secretă toată existența.

Prin misterul pe care îl ascunde se deosebește de toată lumea, și cred că asta îl face de neuitat. Dar cu toate acestea eu, singurul care are o amintire de la el, știu cum i-ar plăcea să-l numească lumea: *„ Creatorul de iluzii "*.

În sală luminile erau stinse. În stânga și în dreapta scenei, pe niște piedestaluri mici, ardeau patru făclii cu o flacără alb-portocalie. Scena părea goală. Tăcerea încă domnea. Apoi, în fundal, a început să se audă încet o muzică stranie. Aproape la comandă, au început să răsune tobele care măreau suspansul. Şi deodată, ca de nicăieri, a apărut EL. O mască, în stil venețian, foarte frumos lucrată, îi ascundea fața. Pelerina neagră cu glugă și costumul lui negru, care întrețineau misterul, îi dădeau însă un aer nobiliar.

A început spectacolul. S-a ridicat încet în aer. Mă fascina modul în care își vântura pelerina de la stânga la dreapta, de parcă ea ar fi fost cea care îl ajuta să se ridice de la sol. Totul începuse să mi se pară ireal. Era altfel decât toți ceilalți iluziioniști pe care îi văzusem la televizor. Persoana lui mi se părea compusă din două părți distincte: una vizibilă, cealaltă invizibilă, probabil din cauza întunericului care domnea în sală. Nu-mi puteam da seama dacă jocul lui superb interpretat ascundea într-adevăr magie sau escrocherie. Uneori apărea, alteori dispărea. Dar își juca rolul impecabil. Cu siguranță vedea prin mine și ceilalți spectatori, știa ce gândim și știa să se prefacă. Mă simțeam cumva în centrul celei mai extraordinare fantasmagorii ale unui iluzionist original. Transmitea o emoție și o stare cu totul deosebită.

Pe tot parcursul spectacolului am fost foarte atent. Speram, probabil la fel ca și ceilalți spectatori, să-i descopăr trucurile. Nu-mi ajungeau gesturile și manevrele pe care le făcea, ci simțeam nevoia să-mi explic, să descopăr ce se ascunde îndărătul lor. Dar n-am reușit. Toate secretele sale, toate iluziile pe care le-a creat pe parcursul celor două ore de spectacol nu vor fi niciodată știute de nimeni. În afară de EL - Creatorul de Iluzii.

Leadership: Blochezi sau deblochezi potențialul oamenilor de reproducere a unei experiențe care nu iartă nici cele mai mici scăpări?

Noțiunea de "iluzie", încrederea oarbă într-o autoritate cu rol de aplicare a unei științe avansate, are conținuturi diferite de la un sistem de gândire la altul. Iată doar câteva din sensurile cele mai uzuale pe care le poate căpăta leadershipul supus unei exigențe de forma și fond.

Mai întâi, abandonarea precoce a identității reale care separă cele două tipuri de conținut: unul care deranjează prin caracterul enigmatic și unul accesibil care impresionează și atrage. În acest caz spațiul destinat actului de transmitere a unui mesaj inspirațional și mobilizator,

maximizând pasiunea pentru performanță, este separat printr-o barieră invizibilă de spațiul de echilibru care dă substanță demersului de simplificare a procesului de înțelegere și exploatare a "misterelor" - adică a gândirii superioare care se articulează pe o realitate greu de justificat, pe axa unei științe foarte sofisticate.

Apoi, decalajul între potențialul oamenilor de reproducere a unei experiențe care nu iartă nici cele mai mici scăpări și rezultatele pe care ei le pot genera în urma impactului cu o explozie de asociații, comparații, echivalențe, analogii, aprecieri de valoare, pozitive sau negative, necesare oglindirii critice care precedă etapa de evoluție.

Leadership: Stabilești un mod de relaționare original, dar care nu funcționează în virtutea unei imagini de sine coerente?

Când vine vorba de iluzie, ne gândim la părăsirea zonei de confort și intrarea într-o zonă supranaturală, fără o simplă analiză a modului în care sunt alocate resursele limitate de realizare a unei unități particulare de "produs", de a cărui valoare oamenii să se poată folosi cu prisosință. Să amintim că leadershipul este un produs al științei, al eticii, al culturii și al practicii.

Tipul de orientare al indivizilor obișnuiți, în funcție de calitatea produsului oferit de lider, după începerea și după terminarea spectacolului numit *"Eu sunt ceea nu sunt"* sau *"Eu știu ceea ce voi nu cunoașteți"* , apare ca o formă de eșec profesional, conducând, încet dar sigur, la anxietate. Un fel de trădare, o anulare a principiilor reciprocității.

Practic, oamenii de rând, spectatorii, sunt "striviți" de autoritatea unei entități superioare, greu de evaluat. Ei vor interioriza fără comentarii un mod de relaționare original, dar care nu funcționează în virtutea imaginii de succes a propriei lor persoane. Ei vor accepta cu convingere "fatalitatea" insuccesului și-l vor reproduce aiurea în situații în care se cere conștientizarea nevoilor celorlalți.

Leadership: Minunea creației pe care o trăiesc oamenii din jurul tău își găsește expresia cea mai pregnantă în forma pe care o stabilește revelația unui fals profund al lumii tale?

Marele secret al unui iluzionist este că știe să abată atenția publicului, după ce în prealabil a stabilit o legătură cu el. La fel cum unii poeți moderni reușesc să prindă zece sensuri cu un singur simbol, el reușește să redirecționeze atenția publicului cu o singură mișcare. Am ajuns să înțeleg de ce într-un spectacol de iluzionism reușit totul se desfășoară cum trebuie. Pentru că iluzionistul este un perfecționist. Nimic n-ar ieși perfect dacă el nu s-ar strădui să facă totul perfect. Nu este ușor să treci de la o tehnică la alta. Nu-i ușor să-i azvârli pe spectatori dintr-o lume concretă, obiectivă, într-una a iluziilor.

Iluzionismul implică un număr foarte mare de materiale, lucru în echipă și un efort imens. Tot ce poate fi cuprins și detectat prin simțurile omului, trebuie modificat în așa fel încât să nu poată fi perceput.

Totul trebuie să pară real într-un astfel de spectacol. Totul trebuie să fie convingător. Trebuie să fie clar. Atât de clar încât misterul să fie și mai mare. Chiar dacă spectatorii încearcă să găsească o explicație plauzibilă, ea nu trebuie găsită. A observa nu este o chestiune de opțiune. Publicul nu trebuie să perceapă realitatea, ci ceva care nu există. Realitatea este completată de diverse sunete, mirosuri, sentimente sau chiar elemente fizice, pentru ca iluzionistul să poată să abată atenția și percepțiile publicului. Nu este vorba de a face trucuri, ci de a duce audiența în altă parte, ca să suspenzi ceea ce crede.

Imaginea de sine este modul cum te vezi într-o realitate absolută și imuabilă, inaccesibilă cunoașterii raționale, în care tot ceea ce emani și emiți ți se întoarce înapoi.

Leadership: Poți pretinde să te dezvolți ca "artist al scenei" fără să îndrăznești o comparație cu ceea ce încă mai ai de învățat de la ceea ce funcționează, decât de la ceea ce eșuează?

Iluzioniștii sunt si ei oameni. Au temeri, au pasiuni, dorințe și idealuri. Dar și-au dezvoltat anumite cunoștințe și abilități pe care oamenii de rând nu le posedă.

Liderii, la fel ca iluzioniștii, și-au dezvoltat anumite cunoștințe și abilități pe care puțini le au. Şi știu foarte bine să se folosească de ele pentru a-și asigura ascensiunea și pentru a-și impune supremația. Însă greșeala cea mai mare pe care o poate face un lider este ca, după ce le redirecționează atenția oamenilor impunându-le propria lui realitate, să-i duca într-o direcție eronată.

Nu-i nimic rău în a te juca de-a iluzionistul, în a intra în mintea oamenilor și a le capta atenția, ci dimpotrivă, este indicat să le stârnești mereu interesul. Însă oamenii nu pot fi hrăniți cu "iluzii deșarte". Acesta este cel mai important lucru de care trebuie să țină cont un bun lider.

Un lider chiar dacă este înzestrat cu un rar talent de iluzionist, nu poate abuza de poziția lui ca să facă trucuri. Leadershipul, chiar dacă presupune influențarea oamenilor, nu este un spectacol de iluzionism în care trebuie să întreții iluzia fantasticului. Un lider foarte bun nu își poate permite să se joace de-a *"hocus pocus"* când vine vorba de soarta oamenilor. Şi nu se poate baza pe iluzii optice create de dibăcia și de rapiditatea gesturilor sale, de agerimea mâinilor sale.

Creatorul de iluzii este artistul care prin întreaga sa imaginație și dexteritate se consacră acelor lucruri pe care viața i le toarnă în suflet. Nu este omul care păstrează tainele activității sale doar pentru succesul personal din motive de egoism, ci este omul care face din adevărurile ascunse un joc unic, un act de control, o chestiune impredictibilă și puternic emoțională din care se poate extrage o nouă perspectivă de abordare a artei și o nouă perspectivă de afirmare.

Leadershipul, așa cum bine preciza cineva, este un proces prin care o persoană stabilește un scop sau o direcție pentru una sau mai multe persoane, și-i determină să acționeze împreună cu competență în vederea realizării lor.

Un lider care nu este capabil să distingă realitatea de iluzie își va pierde în timp credibilitatea. Iar dacă „spectacolul” pe care îl realizează nu iese în conformitate cu așteptările oamenilor, cariera lui s-ar putea să se transforme într-un adevărat fiasco.

Concluzie: Un lider trebuie să pornească de la elementele obiective existente, să conceapă strategii și modalități de abordare concrete, realizabile, căci numai astfel va atrage susținători. Însă dacă cei pe care îi cooptează vor descoperi că nu deține decât un băț ordinar numit „ *baghetă magică* ”, așa zisul lider foarte curând va eșua lamentabil, părăsit fiind de toți. Iar el, dezamăgit, se va simți ca un pai plutind pe ape mari.

Sporește-ți puterea de convingere și de influență, fără să cazi în capcana iluziilor pe care le creezi.

Source: https://neculaifantanaru.com/creatorul-de-iluzii.html